

31996L0061

10.10.1996

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 257/26

**SMĚRNICE RADY 96/61/ES
ze dne 24. září 1996
o integrované prevenci a omezování znečištění**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 130s odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

(1) vzhledem k tomu, že cíle a zásady politiky životního prostředí Společenství, které byly vytyčeny v článku 130r Smlouvy, spočívají zejména v prevenci, snižování a pokud možno úplném vyloučení znečištění, přičemž přednost mají zásahy prováděné přímo u zdroje znečištění, a v zajištění šetrného hospodaření s přírodními zdroji, v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ a se zásadou prevence znečištění;

(2) vzhledem k tomu, že pátý akční program pro životní prostředí, jehož obecný nástin schválila Rada a zástupci vlád členských států na zasedání Rady v usnesení ze dne 1. února 1993 o programu činnosti Společenství v oblasti životního prostředí a udržitelného rozvoje ⁽⁴⁾, považuje integrovaný přístup k omezování znečištění za prioritní součást úsilí o dosažení trvalejší rovnováhy mezi lidskou činností a socioekonomickým rozvojem na jedné straně a přírodními zdroji a regenerační schopností přírody na straně druhé;

(3) vzhledem k tomu, že používání integrovaného přístupu ke snižování znečištění vyžaduje zásah na úrovni Společenství a přizpůsobení a doplnění právních předpisů Společenství, které se týkají prevence a omezování znečištění z průmyslových závodů;

(4) vzhledem k tomu, že směrnici Rady 84/360/EHS ze dne 28. června 1984 o boji proti znečišťování ovzduší z průmyslových zařízení ⁽⁵⁾ byl zaveden obecný rámec pro

požadavek, aby jakákoli činnost či podstatná úprava zařízení průmyslového charakteru, které mohou působit znečištění ovzduší byly vázány podmínkou povolení uděleného před jakoukoli operací;

(5) vzhledem k tomu, že směrnici Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství ⁽⁶⁾ byl zaveden požadavek udělení povolení k vypouštění těchto látek;

(6) vzhledem k tomu, že ačkoli existují právní předpisy Společenství, které se vztahují k boji proti znečišťování ovzduší a k prevenci či minimalizaci vypouštění nebezpečných látek do vody, chybí dosud srovnatelné předpisy Společenství usilující o prevenci či minimalizaci emisí do půdy;

(7) vzhledem k tomu, že rozdílné přístupy k omezování emisí do ovzduší, vody či půdy mohou spíše podporovat přenos znečištění mezi těmito jednotlivými složkami, než aby chránily životní prostředí jako celek;

(8) vzhledem k tomu, že účelem integrovaného přístupu k omezování znečištění je zabránit emisím do ovzduší, vody a půdy i se zřetelem na nakládání s odpady všude tam, kde je to možné, a tam, kde to možné není, alespoň minimalizovat vznik odpadů, aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku;

(9) vzhledem k tomu, že tato směrnice vytváří obecný rámec pro integrovanou prevenci a omezování znečištění; že zároveň zakládá i opatření nezbytná k použití integrovaného přístupu k prevenci a omezování znečištění, tak aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku; že integrovaný přístup k omezování znečištění přispěje k uplatnění zásady udržitelného rozvoje;

(10) vzhledem k tomu, že ustanovení této směrnice se nedotýkají ustanovení směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů určitých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí ⁽⁷⁾; že ani pokud je k udělení povolení nutné brát v úvahu ještě další informace či závěry získané podle ustanovení zmíněné směrnice, není provádění směrnice 85/337/EHS touto směrnicí nijak dotčeno;

(1) Úř. věst. C 311, 17.11.1993, s. 6 a

Úř. věst. C 165, 1 7.1995, s. 9.

(2) Úř. věst. C 195, 18.7.1995, s. 54.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. prosince 1994 (Úř. věst. C 18, 23.1.1995, s. 96), společný postoj Rady ze dne 27. listopadu 1995 (Úř. věst. C 87, 25.3.1996, s. 8) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 22. května 1996 (Úř. věst. C 166, 10.6.1996).

(4) Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1.

(5) Úř. věst. L 188, 16.7.1984, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

(6) Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS.

(7) Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40.

- (11) vzhledem k tomu, že členské státy musí učinit nezbytné kroky zajišťující, aby provozovatelé průmyslových činností podle přílohy I jednali v souladu s obecnými zásadami vymezujícími určité základní povinnosti; že k tomu účelu postačí, jestliže příslušné orgány vezmou zmíněné obecné zásady v úvahu při stanovování podmínek, na jejichž základě může být povolení uděleno;
- (12) vzhledem k tomu, že u stávajících zařízení musí být některá z opatření přijímaných podle této směrnice učiněna do určitého pevně stanoveného termínu a jiná až v průběhu provádění této směrnice;
- (13) vzhledem k tomu, že v zájmu účinnějšího a účelnějšího řešení problémů znečištění musí brát provozovatel v úvahu hlediska ochrany životního prostředí; že příslušná hlediska musí být sdělena příslušnému orgánu či orgánům, aby si tyto orgány mohly před udělením povolení ověřit, že byla přijata veškerá vhodná opatření k prevenci či omezování znečištění; že podstatně odlišné postupy vyřizování žádostí o povolení by mohly vést k rozdílné úrovni jak ochrany životního prostředí, tak veřejného povědomí; že žádosti o povolení podle této směrnice musí tudíž obsahovat určité minimální údaje;
- (14) vzhledem k tomu, že nejvyšší možné úrovně ochrany životního prostředí jako celku lze dosáhnout jen tehdy, budou-li postupy příslušných orgánů pro udělování povolení a jimi stanovené podmínky pro udělení povolení plně koordinovány;
- (15) vzhledem k tomu, že příslušný orgán či orgány budou moci udělit či změnit jakékoli povolení pouze tehdy, budou-li přijata integrovaná opatření k ochraně ovzduší, vody a půdy;
- (16) vzhledem k tomu, že v povolení musí být zahrnuta veškerá nezbytná opatření ke splnění podmínek, jimiž je povolení vázáno, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku; že bez dotčení postupu povolování se uvedená opatření mohou stát i součástí obecných závazných požadavků;
- (17) vzhledem k tomu, že mezní hodnoty emisí, parametry či ekvivalentní ukazatele technického charakteru by měly být založeny na nejlepších dostupných technikách, aniž by bylo předepsáno použití jediné určité techniky či technologie, a měly by brát v úvahu technické charakteristiky, zeměpisnou polohu a stav životního prostředí v místě, kde se nachází zařízení, jehož se postup udělení povolení týká;
- že ve všech případech musí být v podmínkách, na jejichž základě je povolení udělováno, obsažena i opatření k minimalizaci dálkového či přeshraničního znečištění a zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku;
- (18) vzhledem k tomu, že je věcí členských států, aby stanovily, jakým způsobem je třeba vzít v úvahu technické charakteristiky dotyčného zařízení, jeho zeměpisnou polohu a stav životního prostředí v místě, kde se zařízení nachází;
- (19) vzhledem k tomu, že pokud určitá norma kvality životního prostředí vyžaduje splnění přísnějších podmínek, než jakých lze dosáhnout použitím nejlepší dostupné techniky, je zejména třeba, aby byly tyto mimořádné okolnosti zahrnuty do podmínek povolení, aniž by byla dotčena ostatní opatření, která mají být přijata v zájmu dodržení norem kvality životního prostředí;
- (20) vzhledem k tomu, že obsah pojmu „nejlepší dostupná technika“ podléhá vývoji, zejména v souvislosti s technickým rozvojem, musí příslušné orgány tento vývoj sledovat nebo být o něm informovány;
- (21) vzhledem k tomu, že změny stávajícího zařízení mohou být příčinou znečištění; že každá změna, která by mohla ovlivnit životní prostředí, musí být proto oznámena příslušnému orgánu či orgánům; že podstatné změny zařízení musí být předem předmětem žádosti o povolení ve smyslu této směrnice;
- (22) vzhledem k tomu, že podmínky, pro něž je toto povolení udělováno, musí být pravidelně sledovány a v případě nezbytnosti i aktualizovány; že za určitých okolností musí být tyto podmínky znovu přezkoumány;
- (23) vzhledem k tomu, že v zájmu informování veřejnosti o provozu zařízení a jejich možných účincích na životní prostředí, jakož i k zajištění průhlednosti povolovacího postupu v rámci celého Společenství, musí mít veřejnost přístup k informacím, které se týkají jak žádostí o povolení nových zařízení, tak žádostí o povolení podstatných změn ještě před přijetím jakéhokoli rozhodnutí, stejně jako k povolením samotným, k jejich aktualizacím a k příslušným údajům získaným na základě monitorování;
- (24) vzhledem k tomu, že za významný nástroj, který umožní zejména porovnávat činnosti působící znečištění v rámci celého Společenství, lze považovat pořízení soupisu hlavních emisí a jejich zdrojů; že tento soupis vypracuje Komise za pomoci regulativního výboru;

- (25) vzhledem k tomu, že získávání a výměna informací o nejlepší dostupné technice na úrovni Společenství pomůže vyrovnat technologickou nerovnováhu v rámci Společenství, přispěje k celosvětovému rozšíření mezních hodnot a metod používaných ve Společenství a napomůže členským státům při účinném provádění této směrnice;
- (26) vzhledem k tomu, že musí být pravidelně vypracovávány zprávy o provádění a účinnosti této směrnice;
- (27) vzhledem k tomu, že se tato směrnice vztahuje na zařízení s významným potenciálem znečišťování, a tedy i šíření znečištění přes hranice států; že žádosti o povolení nových zařízení nebo podstatných změn stávajících zařízení s pravděpodobně významnými nepříznivými účinky na životní prostředí je třeba konzultovat se sousedními státy; že žádosti týkající se takových návrhů nových zařízení či podstatných změn stávajících zařízení musí být přístupné veřejnosti ve státech, které by mohly být postiženy;
- (28) vzhledem k tomu, že se může projevit potřeba stanovit na úrovni Společenství mezní hodnoty emisí pro určité kategorie zařízení či skupiny znečišťujících látek, na které se tato směrnice vztahuje; že takové mezní hodnoty emisí stanoví Rada v souladu s ustanoveními Smlouvy;
- (29) vzhledem k tomu, že ustanovení této směrnice jsou použitelná, aniž jsou dotčena ustanovení Společenství vztahující se na ochranu zdraví a bezpečnost při práci,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

Účelem této směrnice je docílit integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího v důsledku činností, které jsou uvedeny v příloze I. Směrnice stanoví opatření, která mají vyloučit anebo, pokud to není možné, snížit emise z výše zmíněných činností do ovzduší, vody a půdy, včetně opatření týkajících se odpadu, v zájmu dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku, aniž je dotčena směrnice 85/337/EHS a další příslušná ustanovení Společenství.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se:

1. „látkou“ rozumí jakýkoli chemický prvek a jeho sloučeniny, s výjimkou radioaktivních látek ve smyslu směrnice 80/836/Euratom ⁽¹⁾ a geneticky modifikovaných organismů ve smyslu směrnice 90/219/EHS ⁽²⁾ a směrnice 90/220/EHS ⁽³⁾;
2. „znečištěním“ rozumí lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí látek, vibrací, tepla nebo hluku do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé lidskému zdraví nebo může nepříznivě ovlivnit kvalitu životního prostředí, které může vést ke škodám na hmotném majetku anebo omezit či narušit harmonii životního prostředí a další jiné zákonné způsoby využití životního prostředí;
3. „zařízením“ rozumí stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více činností uvedených v příloze I, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s činnostmi probíhajícími v dotyčném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění;
4. „stávajícím zařízením“ rozumí zařízení, které je v provozu, nebo zařízení, které bylo uvedeno do provozu podle právních předpisů platných přede dnem použitelnosti této směrnice anebo je předmětem žádosti o vydání povolení řádně podané u příslušného orgánu za předpokladu, že dotyčné zařízení není uvedeno do provozu později než jeden rok ode dne použitelnosti této směrnice;
5. „emisemi“ rozumí přímé nebo nepřímé uvolňování látek, vibrací, tepla nebo hluku z bodových nebo difúzních zdrojů v zařízení do ovzduší, vody či půdy;
6. „mezními hodnotami emisí“ rozumí objem vyjádřený pomocí určitých specifických parametrů, koncentrace nebo hladiny určité emise, která nemá být během jednoho či několika časových období překročena; mezní hodnoty emisí mohou být též stanoveny pro určité skupiny, druhy či kategorie látek, zejména pro ty, které jsou uvedeny v příloze III;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 80/836/Euratom ze dne 15. července 1980, kterou se mění směrnice stanovující základní bezpečnostní normy na ochranu zdraví pracovníků a obyvatelstva před riziky vyplývajícími z ionizujícího záření (Úř. věstník č. L 246, 17.9.1980, s. 1), ve znění směrnice 84/467/EHS (Úř. věst. L 265, 5.10.1984, s. 4).

⁽²⁾ Směrnice Rady 90/219/EHS ze dne 23. dubna 1990 o uzavřeném nakládání s geneticky modifikovanými mikroorganismy (Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 1) ve znění směrnice Komise 94/51/ES (Úř. věst. L 297, 18.11.1994, s. 29).

⁽³⁾ Směrnice Rady 90/220/EHS ze dne 23. dubna 1990 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí (Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 15) ve znění směrnice Komise 94/15/ES (Úř. věst. L 103, 22.4.1994, s. 20).

Mezní hodnoty emisí pro látky se za normálních okolností vztahují k bodu, kde emise zařízení opouštějí, bez ohledu na jakékoli zředění při jejich zjišťování; v případě nepřímých výpustí do vody může být při určování mezních hodnot emisí pro příslušné zařízení vzat v úvahu čistící efekt úpravny vody za předpokladu, že je zaručena odpovídající úroveň ochrany životního prostředí jako celku a že výsledkem není vyšší stupeň znečištění životního prostředí, a to aniž by byla dotčena směrnice 76/464/EHS nebo další směrnice, které ustanovení zmíněné směrnice provádějí;

7. „normou kvality životního prostředí“ rozumí souhrn požadavků, které musí životní prostředí nebo jeho určitá část v daném čase splňovat a které jsou stanoveny právními předpisy Společenství;
8. „příslušným orgánem“ rozumí orgán či orgány nebo instituce, které jsou podle zákonných ustanovení členských států odpovědné za plnění závazků vyplývajících z této směrnice;
9. „povolením“ rozumí část nebo celé znění písemného rozhodnutí (nebo několik takových rozhodnutí), které uděluje oprávnění k provozu celého zařízení nebo jeho části za předpokladu splnění určitých podmínek, jež zaručují, že zařízení vyhovuje požadavkům této směrnice; povolení se může vztahovat na jedno či několik zařízení anebo částí zařízení, pokud jsou na stejném místě a provozované stejným provozovatelem;
10. a) „změnou provozu“ rozumí změna v povaze, funkci či rozsahu funkce zařízení, která může mít důsledky pro životní prostředí;
- b) „podstatnou změnou“ rozumí změna provozu, která může mít podle názoru příslušného orgánu významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí;
11. „nejlepší dostupnou technikou“ rozumí nejučinnější a nejpokročilejší stadium vývoje činností a jejich provozních metod dokládající praktickou vhodnost určité techniky jako základu pro stanovení mezních hodnot emisí, jejichž smyslem je předejít vzniku emisí, a pokud to není možné, alespoň tyto emise omezit a zabránit tak nepříznivým dopadům na životní prostředí jako celek:

— „technikou“ rozumí jak používaná technologie, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, budováno, udržováno, provozováno a vyřazováno z činnosti,

— „dostupnou“ technikou rozumí technika, která byla vyvinuta v měřítku umožňujícím její zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky

přijatelných podmínek s ohledem na náklady a přínosy, ať již tato technika je nebo není v příslušném členském státě používána či vyráběna, pokud je provozovateli za rozumných podmínek dostupná,

— „nejlepší“ technikou rozumí nejučinnější technika z hlediska dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

Při určování nejlepší dostupné techniky je třeba věnovat zvláštní pozornost hlediskům uvedeným v příloze IV;

12. „provozovatelem“ rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která zařízení provozuje nebo řídí, nebo, pokud to vyžadují vnitrostátní právní předpisy, na kterou byla přenesena rozhodující hospodářská pravomoc nad technickou funkcí zařízení.

Článek 3

Obecné zásady základních povinností provozovatele

Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby příslušné orgány zajistily provoz zařízení takovým způsobem, aby:

- a) byla učiněna všechna vhodná preventivní opatření proti znečištění, zejména využitím nejlepší dostupné techniky;
- b) nedocházelo k významnému znečištění;
- c) se předcházelo vzniku odpadů v souladu se směrnicí Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech ⁽¹⁾; jestliže odpady vznikají, jsou využívány, anebo, pokud využití není technicky a ekonomicky možné, jsou odstraněny s vyloučením či omezením jakýchkoli dopadů na životní prostředí;
- d) byla energie využívána účinně;
- e) byla přijata nezbytná opatření, která mají předcházet výskytu havárií a omezovat jejich následky;
- f) byla přijata nezbytná opatření, aby po úplném ukončení činností bylo možné zabránit jakémukoli riziku znečištění a bylo možné místo ukončeného provozu navrátit zpět do uspokojivého stavu.

Ke splnění ustanovení tohoto článku postačí, jestliže členské státy zajistí, aby příslušné orgány vzaly při stanovení podmínek pro udělení povolení v úvahu obecné zásady uvedené v tomto článku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

Článek 4

Povolení pro nová zařízení

Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že žádné nové zařízení nebude provozováno bez povolení uděleného v souladu s touto směrnicí, aniž jsou dotčeny výjimky uvedené ve směrnici Rady 88/609/EHS ze dne 24. listopadu 1988 o omezení emisí některých znečišťujících látek z velkých spalovacích zařízení do ovzduší⁽¹⁾.

Článek 5

Požadavky pro udělení povolení pro stávající zařízení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, že se příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek postarají, aby stávající zařízení bylo provozováno v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 první a druhé odrážky a čl. 15 odst. 2, a to nejpozději do osmi let ode dne použitelnosti této směrnice, aniž jsou dotčeny zvláštní předpisy Společenství.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se ustanovení článků 1, 2, 11, 12, čl. 14 třetí odrážky, čl. 15 odst. 1, 3 a 4, článků 16 a 17 a čl. 18 odst. 2 používala na stávající zařízení, počínaje dnem použitelnosti této směrnice.

Článek 6

Žádosti o povolení

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby žádost o povolení podaná u příslušného orgánu obsahovala popis:

- zařízení a jeho činnosti,
- surovin a pomocných materiálů, dalších látek a energie, která je v zařízení používána anebo jím produkována,
- zdrojů emisí ze zařízení,
- podmínek staveniště zařízení,
- charakteru a množství předpokládaných emisí ze zařízení do jednotlivých složek prostředí, jakož i významných účinků těchto emisí na životní prostředí,
- navrhované technologie a dalších metod určených pro předcházení nebo, pokud to není možné, ke snížení emisí ze zařízení,
- opatření, je-li to nutné, k předcházení vzniku odpadů a k využití odpadů, které v zařízení vznikají,

- dalších opatření plánovaných k dodržování obecných pravidel základních povinností provozovatele podle ustanovení článku 3,
- opatření plánovaných k monitorování emisí do životního prostředí.

Žádost o povolení musí též obsahovat shrnutí údajů, bez technických podrobností a odborných termínů, které jsou uvedeny výše pod jednotlivými odrážkami.

2. Pokud informace podaná v souladu s požadavky směrnice Rady 85/337/EHS nebo bezpečnostní zpráva vypracovaná v souladu se směrnicí 82/501/EHS ze dne 24. června 1982 o nebezpečí závažných havárií při určitých průmyslových činnostech⁽²⁾ nebo informace poskytnutá v souladu s jiným právním předpisem splňuje některý z požadavků tohoto článku, je možné tuto informaci do žádosti zahrnout nebo ji k žádosti přiložit.

Článek 7

Integrovaný přístup k vydávání povolení

Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby v případě, že se povolovacího řízení účastní více než jeden příslušný orgán, byly podmínky pro udělení povolení a povolovací řízení plně zkoordinovány, aby byl zaručen účinný integrovaný přístup všech orgánů, které jsou pro toto řízení příslušné.

Článek 8

Rozhodnutí

Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené předpisy jednotlivých členských států či Společenství, udělí příslušný orgán povolení obsahující podmínky, jejichž splnění zaručí, že zařízení vyhovuje požadavkům této směrnice; pokud tyto podmínky splněny nejsou, orgán odmítne povolení vydat.

Veškerá udělená povolení i povolení pozměněná musí obsahovat podrobné údaje o opatřeních učiněných na ochranu ovzduší, vody a půdy, jak ukládá tato směrnice.

Článek 9

Podmínky povolení

1. Členské státy zajistí, aby v povolení byla uvedena veškerá opatření nutná ke splnění požadavků pro udělení povolení podle článků 3 a 10, jejichž smyslem je dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku prostřednictvím ochrany ovzduší, vody a půdy.

(1) Úř. věst. L 336, 7.12.1988, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/656/EHS (Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 59).

(2) Úř. věst.č. L 230, 5.8.1982, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

2. V případě nového zařízení nebo podstatné změny zařízení, na které se vztahuje článek 4 směrnice 85/337/EHS, je pro udělení povolení nutno vzít v úvahu i veškeré takto získané příslušné informace či závěry učiněné podle článků 5, 6 a 7 uvedené směrnice.

3. Povolení obsahují mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky, zejména pro látky uvedené v příloze III, které by mohly být emitovány z dotyčného zařízení ve významném množství, se zřetelem k jejich povaze a možnosti přenosu z jedné složky do druhé (vody, ovzduší a půdy). V případě nutnosti bude povolení obsahovat i odpovídající požadavky na ochranu půdy a podzemní vody, jakož i opatření k nakládání s odpady, které v zařízení vznikají. Mezní hodnoty mohou být případně doplněny nebo nahrazeny rovnocennými parametry nebo jinými technickými opatřeními.

U zařízení uvedených v příloze I bodu 6.6 musí stanovení mezních hodnot emisí podle tohoto odstavce brát v úvahu i praktická hlediska provozu zařízení těchto kategorií.

4. Aniž je dotčena platnost článku 10, musí mezní hodnoty emisí, rovnocenné parametry a jiná technická opatření uvedená v odstavci 3 vycházet z nejlepší dostupné techniky, se zřetelem k technickým charakteristikám dotyčného zařízení, k jeho zeměpisné poloze a podmínkám životního prostředí v místě, kde se zařízení nachází, aniž by však bylo předepsáno použití jakékoli konkrétní metody či technologie. Ve všech případech budou podmínky povolení obsahovat ustanovení týkající se minimalizace dálkového přenosu znečištění či znečištění přesahujícího hranice států a zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

5. Povolení obsahuje vhodné požadavky týkající se monitorování výpustí, s uvedením podrobností metody a frekvence měření, postupu vyhodnocování a povinnosti předkládat příslušnému orgánu údaje nutné k ověření souladu s povolením.

U zařízení uvedených v příloze I bodu 6.6 mohou být u opatření vztahujících se k tomuto odstavci brány v úvahu i náklady a přínos těchto opatření.

6. Povolení obsahuje opatření pro případ situací odlišných od normálních provozních podmínek. Proto tam, kde existuje riziko poškození životního prostředí, musí být učiněna vhodná opatření týkající se spouštění, neúmyslného úniku látek, krátkodobých přerušování a definitivního ukončení provozu zařízení.

Povolení může též obsahovat dočasné výjimky z požadavků uvedených v odstavci 4, jestliže plán nápravných opatření schválený příslušným orgánem zaručuje splnění těchto požadavků do šesti měsíců a jestliže posuzovaný projekt vede ke snížení znečištění.

7. Povolení může obsahovat další zvláštní podmínky, jejichž splnění v rámci uplatnění této směrnice považuje členský stát či příslušný orgán za vhodné.

8. Aniž je dotčena povinnost udělit povolení podle této směrnice, mohou členské státy předepsat určité požadavky pro určité kategorie zařízení formou obecně závazných pravidel místo zařazení těchto požadavků do podmínek jednotlivých povolení, a to za předpokladu, že bude zajištěn integrovaný přístup a odpovídající vysoká úroveň ochrany životního prostředí jako celku.

Článek 10

Nejlepší dostupná technika a normy kvality životního prostředí

Pokud určitá norma kvality životního prostředí vyžaduje dodržení přísnějších podmínek, než jakých lze dosáhnout použitím nejlepší dostupné techniky, je především nutno tato mimořádná opatření v povolení uvést, a to bez dotčení ostatních opatření, která mohou být v zájmu dosažení souladu s normami kvality životního prostředí učiněna.

Článek 11

Vývoj nejlepší dostupné techniky

Členské státy zajistí, aby příslušný orgán sledoval vývoj nejlepší dostupné techniky nebo aby o něm byl informován.

Článek 12

Změny zařízení uskutečňované provozovatelem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující to, aby provozovatel vždy uvědomil příslušné orgány o jakýchkoli plánovaných změnách v provozu zařízení podle čl. 2 odst. 10 písm. a). V případě nutnosti provedou příslušné orgány úpravu povolení anebo podmínek povolení.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby žádná podstatná změna v provozu zařízení ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. b), kterou provozovatel plánuje, se neuskutečnila bez povolení uděleného v souladu s touto směrnicí. Žádost o povolení a rozhodnutí příslušného orgánu se musí vztahovat na části zařízení a hlediska uvedená v článku 6, které mohou být takovou změnou ovlivněny. Příslušná ustanovení článků 3 a 6 až 10 a čl. 15 odst. 1, 2 a 4 se použijí obdobně.

Článek 13

Přezkoumání a aktualizace podmínek povolení příslušným orgánem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření zajišťující, aby příslušné orgány pravidelně přezkoumávaly a v případě nutnosti aktualizovaly podmínky povolení.

2. Přezkoumání je nutno bezpodmínečně provést, jestliže:

- znečištění působené zařízením je tak značné, že je nutné znovu prověřit mezní hodnoty emisí uvedené v povolení anebo do povolení zahrnout mezní hodnoty nové,
- podstatné změny v oblasti nejlepší dostupné techniky umožňují významně snížit emise bez vynaložení nadměrných nákladů,
- bezpečnost provozu zařízení nebo některé činnosti s tím spojené vyžadují, aby byla použita jiná technika či jiné metody,
- vyžadují to nová ustanovení právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů.

Článek 14

Dodržování podmínek povolení

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění, aby

- provozovatel při provozu zařízení dodržoval podmínky povolení,
- provozovatel pravidelně informoval příslušný orgán o výsledcích monitorování výпустí a neprodleně oznámil jakoukoli událost nebo nehodu, která významně postihuje životní prostředí,
- provozovatelé zařízení poskytovali představitelům příslušného orgánu veškerou nezbytnou pomoc při jakékoli inspekci zařízení, při odebrání vzorků a shromažďování veškerých potřebných informací, které jsou pro plnění povinností v rámci této směrnice pro inspektory nezbytné.

Článek 15

Přístup k informacím a účast veřejnosti na povolovacím řízení

1. Aniž je dotčena platnost směrnice Rady 90/313/EHS ze dne 7. června 1990 o svobodě přístupu k informacím o životním prostředí⁽¹⁾, přijmou členské státy nezbytná opatření zajišťující, že žádosti o povolení nových zařízení nebo podstatných změn

budou po přiměřenou dobu zpřístupněny veřejnosti, aby k nim bylo možné podat připomínky dříve, než příslušný orgán dospěje k rozhodnutí.

Zmíněné rozhodnutí, obsahující alespoň kopii povolení, musí být též zpřístupněno veřejnosti, stejně jako jakákoli následná změna tohoto rozhodnutí.

2. Výsledky monitorování výпустí ve smyslu podmínek pro vydání povolení podle článku 9, které jsou v držení příslušného orgánu, musí být rovněž zpřístupněny veřejnosti.

3. Komise na základě údajů předkládaných členskými státy zveřejní každé tři roky soupis hlavních emisí a zdrojů, které je způsobují. Formát a podrobnosti takto poskytovaných informací určí Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 19.

V souladu s uvedeným postupem může Komise dále navrhnout opatření, která zajistí vzájemnou porovnatelnost a návaznost údajů v soupisech emisí podle prvního pododstavce a údajů z jiných soupisů a dalších zdrojů údajů o emisích.

4. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 platí s výhradou omezení stanovených v čl. 3 odst. 2 a 3 směrnice 90/313/EHS.

Článek 16

Výměna informací

1. S cílem umožnit výměnu informací přijmou členské státy nezbytná opatření, aby každé tři roky, poprvé do 18 měsíců ode dne použitelnosti této směrnice, předložily Komisi reprezentativní údaje o mezních hodnotách, které stanovily pro určité kategorie činností podle přílohy I, a případně též informace o nejlepší dostupné technice, z níž byly zmíněné hodnoty odvozeny, především v souladu s ustanoveními článku 9. Navazující další zprávy pak tyto údaje doplní postupy podle odstavce 3 tohoto článku.

2. Mezi členskými státy a odvětvími průmyslu, které přicházejí v úvahu, zorganizuje Komise výměnu informací o nejlepší dostupné technice, s ní souvisejícím monitorování a též o vývoji v obou zmíněných oblastech. Výsledky této výměny informací Komise každé tři roky zveřejní.

3. Zprávy o provádění této směrnice a o její účinnosti v porovnání s jinými nástroji, které využívá Společenství k ochraně životního prostředí, budou sestavovány v souladu s postupem stanoveným v článku 5 a 6 směrnice 91/692/EHS. První zpráva se bude týkat období tří let od počátku provádění této směrnice podle článku 21. Komise předloží zmíněné zprávy Radě v případě potřeby spolu s dalšími návrhy.

4. Členské státy zřídí nebo určí orgán či orgány odpovědné za výměnu informací podle ustanovení odstavců 1, 2 a 3 a uvědomí o tom Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 56.

Článek 17

Účinky přesahující hranice států

1. Jestliže si je členský stát vědom, že by provoz určitého zařízení mohl mít významné nepříznivé účinky na životní prostředí jiného členského státu, anebo jestliže o to požádá členský stát, který by mohl být takto významným způsobem postižen, předá členský stát, na jehož území byla podána žádost o povolení podle článku 4 nebo čl. 12 odst. 2, druhému členskému státu informaci poskytnutou podle článku 6, a to ve stejnou dobu, kdy ji zpřístupňuje svým státním příslušníkům. Tato informace poslouží jako podklad pro jakékoli nezbytné konzultace v rámci dvoustranných vztahů mezi těmito členskými státy na základě vzájemnosti a rovnoprávnosti.

2. V rámci svých dvoustranných vztahů členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 byly žádosti po přiměřenou dobu též zpřístupněny veřejnosti členského státu, který by mohl být znečištěním postižen, aby bylo možno takto využít práva na podání připomínek předtím, než příslušný orgán dospěje k rozhodnutí.

Článek 18

Mezní hodnoty emisí Společenství

1. Na návrh Komise a v souladu s postupy určenými Smlouvou stanoví Rada mezní hodnoty emisí pro:

— kategorie zařízení uvedené v příloze I, s výjimkou skládek spadajících pod kategorie 5.1 a 5.4 zmíněné přílohy,

a

— znečišťující látky uvedené v příloze III,

u nichž byla shledána potřeba opatření na úrovni Společenství, a to zejména na základě výměny informací podle ustanovení článku 16.

2. Pokud neexistují mezní hodnoty emisí Společenství stanovené podle této směrnice, je třeba pro provádění této směrnice za minimální mezní hodnoty emisí pro zařízení vyjmenovaná v příloze I považovat příslušné mezní hodnoty emisí, které jsou uvedeny ve směrnících vyjmenovaných v příloze II a v dalších právních předpisech Společenství.

Aniž jsou dotčeny požadavky této směrnice, stanoví Rada na návrh Komise technické požadavky pro skládky spadající do kategorií 5.1 a 5.4 podle přílohy I, a to v souladu s postupy určenými Smlouvou.

Článek 19

Postup při jednání výboru podle čl. 15 odst. 3

Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k těmto opatřením ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Při hlasování ve výboru je hlasům zástupců členských států přidělena váha stanovená ve zmíněném článku. Předseda nehlasuje.

Komise zamýšlená opatření přijme, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise neprodleně Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předložen, přijme navrhovaná opatření Komise.

Článek 20

Přechodná ustanovení

1. Do doby, než budou příslušnými orgány přijata opatření požadovaná podle článku 5 této směrnice, platí v stávajících zařízeních pro činnosti uvedené v příloze I ustanovení směrnice 84/360/EHS, ustanovení článků 3, 5, čl. 6 odst. 3 a čl. 7 odst. 2 směrnice 76/464/EHS a příslušná ustanovení pro systém udělování povolení, která jsou obsažena ve směrnících uvedených v příloze II, aniž jsou dotčeny výjimky stanovené ve směrnici 88/609/EHS.

2. Příslušná ustanovení týkající se systému udělování povolení, obsažená ve směrnících uvedených v odstavci 1, se nepoužijí na nová zařízení uvedená v příloze I ode dne použití této směrnice.

3. Směrnice 84/360/EHS bude zrušena 11 let po vstupu této směrnice v platnost.

Jakmile budou na zařízení učiněna opatření podle ustanovení článků 4, 5 nebo 12, přestane pro zařízení v oblasti působnosti této směrnice platit výjimka podle čl. 6 odst. 3 směrnice 76/464/EHS.

Bude-li to nutné, pozmění Rada na návrh Komise příslušná ustanovení směrnice uvedených v příloze II, aby byla přede dnem zrušení směrnice 84/360/EHS uvedeným v prvním pododstavci přizpůsobena požadavkům této směrnice.

Článek 21

Použitelnost

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do tří let od vstupu této směrnice v platnost. Neprodlené o tom uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení.

Článek 23

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 24. září 1996

Za Radu
předsedkyně
E. FITZGERALD

PŘÍLOHA I

KATEGORIE PRŮMYSLOVÝCH ČINNOSTÍ PODLE ČLÁNKU 1

1. Tato směrnice se nevztahuje na zařízení nebo části zařízení, které se používají k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a postupů.
2. Níže uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k výrobním kapacitám anebo jinému výstupu průmyslové činnosti. Jestliže tentýž provozovatel provozuje ve stejném zařízení nebo na stejném místě několik činností, které spadají pod totéž označení podle následujícího výčtu, kapacity výstupů z těchto činností se sčítají.

1. Energetika

- 1.1 Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW ⁽¹⁾
- 1.2 Rafinerie minerálních olejů a plynu
- 1.3 Koksovací pece
- 1.4 Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí

2. Výroba a zpracování kovů

- 2.1 Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy)
- 2.2 Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu
- 2.3 Zařízení na zpracování železných kovů:
 - a) válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu
 - b) kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde je spotřeba tepelné energie větší než 20 MW
 - c) nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu
- 2.4 Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně
- 2.5 Zařízení
 - a) na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy
 - b) na tavení, včetně slitinování, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů, (rafinace, výroba odlitků apod.) o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů
- 2.6 Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastických hmot s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázní větší než 30 m³

3. Zpracování nerostů

- 3.1 Zařízení na výrobu cementového slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně
- 3.2 Zařízení na výrobu azbestu a produktů na bázi azbestu
- 3.3 Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně
- 3.4 Zařízení na tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně
- 3.5 Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvármic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně, nebo o kapacitě peci větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³

4. Chemický průmysl

U kategorií činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku na základě chemického zpracování látek nebo skupin látek podle výčtu v oddílech 4.1 až 4.6.

⁽¹⁾ Materiálové požadavky směrnice 88/609/EHS platí pro stávající zařízení až do 31. prosince 2003.

- 4.1 Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou:
- jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasycené, alifatické nebo aromatické)
 - kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice
 - organické sloučeniny síry
 - organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany
 - organické sloučeniny fosforu
 - halogenderiváty uhlovodíků
 - organokovové sloučeniny
 - základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulosy)
 - syntetické kaučuky
 - barviva a pigmenty
 - povrchově aktivní látky
- 4.2 Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:
- plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry, oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid
 - kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná, kyselina solná, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá
 - zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný
 - soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný
 - nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku
- 4.3 Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných)
- 4.4 Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů
- 4.5 Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů
- 4.6 Chemická zařízení na výrobu výbušnin
5. **Nakládání s odpady**
- Aniž je dotčen článek 11 směrnice 75/442/EHS nebo článek 3 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽¹⁾
- 5.1 Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů podle definice uvedené v čl. 1 odst. 4 směrnice 91/689/EHS, jakož i podle definic v přílohách II A a II B (operace R1, R5, R6, R8 a R9) ke směrnici 75/442/EHS, dále zařízení uvedená ve směrnici Rady 75/439/EHS ze dne 16. července 1975 o nakládání s odpadními oleji ⁽²⁾, vždy o kapacitě větší než 10 t
- 5.2 Zařízení na spalování komunálního odpadu podle definic ve směrnici Rady 89/369/EHS ze dne 8. června 1989 o předcházení znečištění ovzduší z nových spaloven komunálního odpadu ⁽³⁾ a ve směrnici Rady 89/429/EHS ze dne 21. června 1989 o snížení znečištění ovzduší ze stávajících spaloven komunálního odpadu ⁽⁴⁾, vždy o kapacitě nad 3 t za hodinu
- 5.3 Zařízení na odstraňování odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné podle definice v příloze II A ke směrnici 75/442/EHS pod označením D8 a D9, o kapacitě nad 50 t denně
- 5.4 Skládky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu
6. **Ostatní činnosti**
- 6.1 Průmyslové závody na výrobu:
- buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů
 - papíru a lepenky o výrobní kapacitě nad 20 t denně
- 6.2 Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií o kapacitě zpracování nad 10 t denně
- 6.3 Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je nad 12 t hotových výrobků denně

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 94/31/ES (Úř. věst. L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽²⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ Úř. věst. L 163, 14.6.1989, s. 32.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 203, 15.7.1989, s. 50.

- 6.4 a) Jatky o kapacitě porážky nad 50 t denně
- b) Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin
- ze surovin živočišného původu (jiných než mléka) o výrobní kapacitě nad 75 t denně
 - ze surovin rostlinného původu o výrobní kapacitě nad 300 t denně (v průměru za čtvrtletí)
- c) Zařízení na úpravu a zpracování mléka o kapacitě odebíraného mléka nad 200 t denně (v průměru za rok)
- 6.5 Zařízení na odstraňování a zpracování konfiskátů živočišného původu o kapacitě zpracování nad 10 t denně
- 6.6 Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat s prostorem větším než pro
- a) 40 000 kusů drůbeže
 - b) 2 000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg) nebo
 - c) 750 kusů prasnic
- 6.7 Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků, používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě rozpouštědel nad 150 kg za hodinu nebo nad 200 t za rok
- 6.8 Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací
-

PŘÍLOHA II

SEZNAM SMĚRNIC PODLE ČL. 18 ODS. 2 A ČL. 20

1. Směrnice 87/217/EHS o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem
 2. Směrnice 82/176/EHS o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z průmyslu elektrolýzy alkalických chloridů
 3. Směrnice 83/513/EHS o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění kadmia
 4. Směrnice 84/156/EHS o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění rtuti z jiných průmyslových oborů, než je elektrolýza alkalických chloridů
 5. Směrnice 84/491/EHS o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění hexachlorcyklohexanu
 6. Směrnice 86/280/EHS o mezních hodnotách a jakostních cílech pro vypouštění některých nebezpečných látek uvedených v seznamu I přílohy směrnice 76/464/EHS ve znění směrnic 88/347/EHS a 90/415/EHS, kterými se mění příloha II ke směrnici 86/280/EHS
 7. Směrnice 89/369/EHS o předcházení znečištění ovzduší z nových spaloven komunálního odpadu
 8. Směrnice 89/429/EHS o snížení znečištění ovzduší ze stávajících spaloven komunálního odpadu
 9. Směrnice 94/67/ES o spalování nebezpečných odpadů
 10. Směrnice 92/112/EHS o postupech harmonizace programů snižování a úplného vyloučení znečištění odpady z průmyslu oxidu titaničitého
 11. Směrnice 88/609/EHS o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení, naposledy pozměněná směrnicí 94/66/ES
 12. Směrnice 76/464/EHS o znečištění některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství
 13. Směrnice 75/442/EHS o odpadech ve znění směrnice 91/156/EHS
 14. Směrnice 75/439/EHS o nakládání s odpadními oleji
 15. Směrnice 91/689/EHS o nebezpečných odpadech
-

PŘÍLOHA III

SEZNAM NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK, KTERÉ JE TŘEBA BRÁT V ÚVAHU PŘI STANOVOVÁNÍ MEZNÍCH HODNOT EMISÍ

OVZDUŠÍ

1. Oxid siřičitý a jiné sloučeniny síry
2. Oxidy dusíku a jiné sloučeniny dusíku
3. Oxid uhelnatý
4. Těkavé organické sloučeniny
5. Kovy a jejich sloučeniny
6. Prach
7. Azbest (suspendované částice, vlákna)
8. Chlor a jeho sloučeniny
9. Fluor a jeho sloučeniny
10. Arzen a jeho sloučeniny
11. Kyanidy
12. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že při přenosu vzduchem mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci
13. Polychlorované dibenzodioxiny a polychlorované dibenzofurany

VODA

1. Organické sloučeniny halogenů a látky, které mohou ve vodném prostředí tyto sloučeniny vytvářet
2. Organické sloučeniny fosforu
3. Organické sloučeniny cínu
4. Látky a přípravky, u nichž bylo prokázáno, že ve vodním prostředí nebo při přenosu vodním prostředím mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci
5. Perzistentní uhlovodíky a perzistentní a bioakumulovatelné toxické organické látky
6. Kyanidy
7. Kovy a jejich sloučeniny
8. Arzen a jeho sloučeniny
9. Biocidy a přípravky na ochranu rostlin
10. Materiály v suspenzi
11. Látky, které přispívají k eutrofizaci (zejména dusičnany a fosforečnany)
12. Látky s nepříznivým vlivem na kyslíkovou bilanci (a mohou být měřeny — BSK, CHSK atd.).

PŘÍLOHA IV

Při určování nejlepší dostupné techniky odpovídající definici v čl. 2 odst. 11 obecně nebo v určitých případech se zřetelem k očekávaným nákladům a přínosům plánovaného opatření a se zřetelem k zásadám prevence a předběžné opatřnosti je třeba vzít v úvahu:

1. použití nízkoodpadní technologie;
 2. použití látek méně nebezpečných;
 3. podporu využívání a recyklace látek, které vznikají nebo se používají v technologickém procesu, případně využívání a recyklaci odpadu;
 4. srovnatelné procesy, zařízení či provozní metody, které již byly úspěšně vyzkoušeny v průmyslovém měřítku;
 5. technický rozvoj a vývoj vědeckých poznatků;
 6. charakter, účinky a množství příslušných emisí;
 7. předpokládané termíny spuštění nových nebo stávajících zařízení;
 8. dobu potřebnou k zavedení nejlepší dostupné techniky;
 9. spotřebu a druh surovin (včetně vody) používaných v technologickém procesu a jejich energetickou náročnost;
 10. požadavek prevence nebo omezení na minimum celkových účinků emisí na životní prostředí i na stupeň rizika jeho ohrožení;
 11. požadavek prevence havárií a minimalizace jejich následků pro životní prostředí;
 12. informace zveřejňované Komisí podle čl. 16 odst. 2 nebo mezinárodními organizacemi.
-